

VELED LESZEK

Gondolom mindenki volt már olyan helyzetben, amikor félelemmel töltötte el őt az ördög, az adott helyzetével, lehetséges következményeivel kapcsolatban. Nem tudom, h szeretünk-e félni, aggodalmaskodni, de gyakran úgy tűnik, hogy jobban ragaszkodunk a félelmetes élethez korlátokkal, mint a félelem nélkülihez, igaz, ördögi korlátok nélkül. Sok olyan ígéretet olvastunk a Bibliában, vagy hallottunk tanításokban, amiket szeretnénk látni, megélni, megkapni. Aztán telnek évek, idők és időszakok és csak nem történik semmi, hasonlóan Gedeonnál:

Bír 6:12 Ekkor megjelenék neki az Úrnak angyala, és monda neki: Az **Úr veled**, erős férfiú!

Bír 6:13 Gedeon pedig monda neki: Kérlek uram, **ha velünk van az Úr, miért ért bennünket mindez?** és **hol vannak minden ő csoda dolgai**, amelyekről beszéltek nekünk atyáink, mondván: Nem az Úr hozott-e fel minket Egyiptomból?! Most pedig elhagyott minket az Úr, és adott a midiániták kezébe.

Sokan vannak úgy, mint Gedeon: keményen dolgozott, a körülmények, a midianita-rendszer vasszorításában, és hát jó pár évvel és gyülekezeti élettel a háta mögött, volt benne némi frusztráció. Így mikor az Úr meglátogatta, a reagálása is olyan volt, mikor neked azt mondja valaki, h áldott vagy, jó lesz, az Úr veled.

Nos, én úgy gondolom, hogy egy szemléletmód váltás idejéhez érkezett az egyház, a gyülekezet és Te is. Ha elegend van ebből az állapotból már, a hátrálásból, a hiábavalóságokból-akkor neked szólhat ma az Ige.

A legfontosabb válasz ez: ha velünk az Úr, miért érnek ilyen dolgok című kérdésre, hogy pont ezért. Tehát azért érnek viharok, nyomások, ellenséges támadások, mert az Úré vagy. Hogy miért vagy frusztrált, vagy vereségben-az már egy másik kérdés, és másik válasz is van rá.

Nézzünk egy klasszikus viharos helyzetet az életedben az igéből.

Máté 8:18 Látván pedig Jézus a **nagy sokaságot** maga körül, **parancsolá, hogy menjenek a túlsó partra.** **8:19** És hozzámenvén egy írástudó, monda neki: Mester, követlek téged, akárhova mégy. **8:20** És monda neki Jézus: A rókáknak vagyon barlangjuk és az égi madaraknak fészük; de az ember Fiának nincs hová fejét lehajtani. **8:21** Egy másik pedig az ő tanítványai közül monda neki: Uram, engedd meg nekem, hogy előbb elmenjek és eltemessem az én atyámat. **8:22** Jézus pedig monda neki: Kövess engem, és hagyd, hogy a halottak temessék el az ő halottaikat. **8:23** És mikor a hajóra szállt vala, **követék őt az ő tanítványai.**

Itt pár gondolatot: nagy sokaság, vegyes, hívők, érdeklődők hallgatják Jézust, ahogy egy gyülekezetben is. Isten ad egy parancsot időről időre, ami megszűri a sokaságot: itt a parancs -nyomás a túl oldalra. Vannak szuper lelkesek- őket figyelmezteti Jézus, vannak, akik be akarják a menetrendjükbe illeszteni Jézus követését- őket kiigazítja. Mindezen kettős szűrő után, akik követték őt: a tanítványok. Beszálltak a hajóba (Gyülekezet). Az ember persze megtanulta a biblia-suliban, hogy áldott dolog Jézust követni, és csillogó szemmel várjuk a jutalmunkat, a sikerekben gazdag utazást.

Ekkor hatalmas vihar keveredett.

8:24 És íme nagy háborgás lőn a tengeren, annyira, hogy a hajót elborítják vala a hullámok; ő pedig **aluszik vala**. **8:25** És az ő tanítványai hozzámenvén, felkölték őt, mondván: **Uram, ments meg minket; mert elveszünk**. **8:26** És monda nekik: **Mit féltek, óh kicsinyhitűek?** Ekkor fölkelvén, megdorgálá a szeleket és a tengert, és lőn nagy csendesség. **8:27** Az emberek pedig elcsodálkoznak, mondván: Kicsoda ez, hogy mind a szelek, mind a tenger engednek neki.

Márk 4:35 Azután monda nekik azon a napon, amint este lőn: Menjünk át a túlsó partra. **4:36** Elbocsátván azért a sokaságot, elvivék őt, úgy amint a hajóban vala; de **más hajók is** valának vele. **4:37** Akkor nagy szélvihar támadá, a hullámok pedig becsapnak vala a hajóba, annyira, hogy már-már megtelék. **4:38** Ő pedig a hajó hátulsó részében a fejaljon aluszik vala. És fölkeltek őt és mondának neki: Mester, **nem törődöl vele**, hogy elveszünk? **4:39** És felkelvén megdorgálá a szelet, és monda a tengernek: Hallgass, némulj el! És elállt a szél, és lőn nagy csendesség. **4:40** És monda nekik: Miért vagytok ily félénkek? Hogy van, hogy nincsen hitetek? **4:41** És megfélemlének nagy félelemmel, és ezt mondják vala egymásnak: Kicsoda hát ez, hogy mind a szél, mind a tenger engednek neki?

Luk 8:22 Lőn pedig egy napon, hogy beméne a hajóba ő és az ő tanítványai; és monda nekik: Menjünk a tónak túlsó [part]jára. És elindulának. **8:23** De hajózásuk közben elszenderedék; és szélvész csapott le a tóra, és megmerülének, és veszedelemben valának. **8:24** És hozzá menvén, felkölték őt mondván: **Mester, Mester, elveszünk!** Ő pedig felserkelvén, megdorgálá a szelet és a víznek habjait; és megszűnének, és lőn csendesség. **8:25** És monda nekik: Hol van a ti hitetek? És félelemmel csodálkoznak vala, mondván egymásnak: **Ugyan ki ez, hogy a szeleknek is, a víznek is parancsol, és engednek neki?**

A helyzet:

Isten ad parancsot, kijelentést- átkelés. Mi megtesszük, vagy egyszerűen csak hajókázunk az Úrral és ránkör egy vihar. A vihar természetfeletti. Célja hogy elpusztítson bennünket, megállítson bennünket.

Reakcióink:

Többségünk már igent mondott Jézusnak, hogy kövessük Őt. Követtük a megtérésbe, és követnünk kell a mindennapokban. Egy-egy parancs eltalál bennünket, reagálunk és belépünk Vele a hajóba. Amikor viharba kerülünk, **megijedünk**. Az első reakciónk mindig az ijedelem. Úgy érezzük, hogy most fogunk elsüllyedni, most van vége, ennyi volt, „**elveszünk**”. Talán még rohangálunk is ide-oda, alkalmakra, emberekhez, de a vihar csak nem múlik, már –már süllyedünk.

Ima! Ez jó, és elkezdjük felkölteni Jézust. Mert **úgy tűnik h elaludt**. Ugyan meg van írva, hogy egy veréb sem eshet le a fáról, h ne tudna róla, de ezt elfelejtettük és határozottan úgy **érezzük, hogy Isten alszik, nem figyel ránk**.

Aztán amit gyakran érzünk, hogy „**nem is törődik velünk**”. Ez rosszabb, ez a variáció: h nem vagyok értékes számára, nem törődik velem. Nem támadt fel halott idáig, meg sokat nem olvastam az ígét, és filmeket nézek...- nem törődik velem. Ez a gondolat magamból indul ki. Míg az előző abból a tévképzetből, hogy Isten mit tesz vagy nem tesz, ez meg abból, hogy Isten engem nem szeret, vagy dühös rám, ejtett.

A harmadik reakció alattomosabb, de jellemző: Mester, **mester elveszünk**. Amikor Istennek közöljük, hogy mi lesz. Már annyira hisszük, hogy rá akarjuk Őt is venni erre a variációra. Mesterként tekintünk rá, aki biztosan kifundálhat valamit, de nem Mindenhatóként.

Ki mit mond, hogy mi a probléma?

A világ azt mondja: nem kellett volna sem követni Jézust

A sokaság ezt mondja: nem kellett volna megfogadni az életviteledben, amit Jézus mond. Nem kell a hajóba szállni Vele.

Tanítványok – ördögi ihletésre- mondják: velünk van a probléma, mert Isten nem törődik, elhagyott, alszik.

Jézus válasza:

Mit féltetek, óh kicsinyhitűek?

És monda nekik: **Miért vagytok** ily félénkek? Hogy van, hogy **nincsen hitetek?**

És monda nekik: **Hol van** a ti **hitetek?**

Mi a probléma? Nem voltak tanítványok, nem hordozták a keresztet naponta? De igen, hisz követték Őt. A válasz, hogy: **a hit hiánya, bizalom hiánya, vagy kicsiny volta az adott viharos helyzethez.**

3 viszonyulást tár elénk itt Jézus a hithez: van, de a helyzethez kicsi; negatív hittel rendelkezik=nincs hite; volt valamikor, de most nem találom.

Mindháromból való kigyógyulás ugyan az, de a középsőre egy gondolat: Az ördögnek nem sok eszköze van: vakságban tart. Aztán ha már látsz, akkor lerombolni a bizalmadat, hitedet Istenben és ezzel párhuzamosan ő is hitre akar juttatni téged: az ördögi hit- a félelem. Hangsúlyozom: a félelem nem a hit hiánya, hanem negatív, ördögi hit. Ez is beszéden, beszéd meghallásán alapszik. A félelem ugyanúgy halott, ha nem cselekszik - tehát arra való h cselekedj, arra késztesd az ördög, hogy kilépj a viharokban, akár a hajóból is. Ha félelem-hitből cselekszel, ugyanúgy elnyered jutalmad.

A másik dolog: a **csodákhoz nem a keresztre van szükségünk, hanem a hitre.** A kereszt a tanítványságunkat, személyes gyümölcseink megtermődéséhez szükséges használni, fel venni, a taníthatóságunkhoz kell, míg a csoda a munkánkhoz, hogy elvégezhessük azt, ami a tanítványok munkája- ehhez meg hit kell.

A kereszt bennünk végzi munkáját, a hit másokban, másokért.

Visszatérve Jézusra: **szólt, parancsolt a viharok az meg elnémult.** A tanítványok elámultak: kicsoda ez? Ez egy fontos kérdés, és h a választ megtudod, szívedbe, bensődbe legyen írva- Isten viharokon keresztül fog csónakáztatni, mindaddig, míg leborulva, szíved mélyén ellophatatlanul meggyökeredzik: **Ő ISTEN.**

Nem tanítás, nem mester, életviteli tanácsadó, hanem **MINDENHATÓ ISTEN!** Ha fénysebességgel tudnánk utazni, akkor is „csak” 330 millió év múlva érnénk el a most ismert univerzumunk határait! És ez nem lenne a vége. Istenről azt írja az ige, hogy a tenyerében tartja a Mindenséget! Ne is fáradj vele, mert nem tudod felfogni, de jó belefúrni tekinteted ebbe a számodra végtelenbe, hogy megsejtsd- nincs ellenfele az Úrnak! Egy vihar meg pláne nem.

Nos ha tudod az első választ, jön a következő kérdés: és azt tudod, h **TE** ki vagy? Megváltott, igen, ez a kereszt, tanítvány, igen, ez hogy beülsz a hajóba, de nem itt áll le a tanításod. Te Isten FIA vagy, uralkodásra teremtve, pontosabban Jézus Királyi uralmának képviselőre, ami **erők és jelek, csodák felmutatásában rejlik.** A lábadd alá lett vetve a sátán! Ehhez kell a hit, hogy ezt elhidd. H Jézus alá, azt még valahogy, de hogy **a TE lábadd** alá, ez már nehezebb.

A tanítványok hitetlenek illetve kicsinyhitűek és hitüket veszítve voltak. Kevert állapotuknak 2 fontos eleme volt: Istenbe, Jézusba vetett hitük, hogy Ő kicsoda és a magukba, önnön magukról alkotott helytelen kép. Ezért rossz volt az identitásuk és így rossz volt a cselekedetük, reakciójuk is. A kenyérosztásnál kidüllesztett mellek lehettek, a legjobb csapatban vagyunk. Most meg- Istenem, elveszünk, ez a legrosszabb csapat. Identitás-válság.

A nagy küzdelem egyik vetülete mindig ez lesz: ne a láthatókra nézzünk, hanem a láthatatlanokra. Arra figyelj, hogy az Úr mit mondott, mit ígért, mire szólított fel. Menjünk át a túlpartra - ha ezt mondta, akkor sikerülhet? IGEN.

Amit látunk, hogy vihar van, a **mögött lássuk meg a lehetőséget**, hogy ezen átjutva csoda fog történni!

Isten szeret minket az asztalához ültetni. Adni különleges táplálékot, elbeszélgetni veled, tanítani. Ez jó dolog. Igaz, az Ő asztalterítési szokásai kicsit különösek: az ellenségeink előtt. **Zsolt 23:5** Asztalt terítesz nekem az **én ellenségeim előtt**; elárasztod fejem olajjal; csordultig van a poharam.

Ez a vihar az ördögtől jött, mert meg akarta akadályozni a gadarai megszállott felszabadítását, és egyben elpusztítani a tanítványokat, Jézust. De ez túlságosan nem izgatja a királyságot! Kb alszanak rá egyet, és amikor kell, parancsolnak. Ez egy tanítás neked: mennyei trónokra lettünk ültetve, hogy a lábad alá vetett ördögi erőknek parancsolj.

De! Ha rohangálsz, félsz- nem fogsz tudni parancsolni. Sokszor, akik imádkoznak, közbenjárnak, „parancsolnak”- kiabálnak, meg ilyenek, látszólag nagyon vehemensek, de eléggé frusztráltak tűnnek. Kiabálni jó dolog, nem ezzel van a gond.

Miért aludt Jézus? Mert békessége volt. Ez egy titok, amit most meg kell, ragadj: a sátán a lábaid alá van vetve, de érdemes megnézni, hogy mikor érvényesül ez:

Róm 16:19 Mert a ti engedelmisségetek mindenekhez eljutott. Örülök azért rajtatok; de akarom, hogy bölcsök legyetek a jóban, ártatlanok pedig a rosszban. **16:20** A **békességnek Istene megrontja a Sátánt a ti lábaitok alatt hamar**. A mi Urunk Jézus Krisztus kegyelme veletek. Ámen.

A **békesség Istene**. A békesség, egy minden emberi értelmet felülhaladó békesség. Erre kell eljutnod, törekedned, mert ebből a **békességből tudsz parancsolni** a hegyeknek, és a viharoknak. Ennek a **békességnek a lényege pedig a helyes identitás, mind Istenről, mind magadról**.

Amit a tanítványok még ezenkívül elfelejtettek: Isten adott egy parancsot, hogy valamit meg kell tenniük. Elmenni a túl oldalra. Ha Isten szól valamit, hogy tegyünk, akkor – mivel nem kér lehetetlent - tudhatod, hogy meg lehet tenni! MINDEN feladatra, amit Isten NEKED ad, abban a pillanatban jár egy FELHATALMAZÁS is, h meg tudd tenni. Minden feladatra, amit Istentől kapsz, egyben felhatalmazást, erőt és mennyei kulcsokat is kapsz. Ha erre koncentrálsz - észre fogod venni, ha arra h vihar van- kétségbe fogsz esni.

Egyháziügyileg és magánügyileg is és egyedi helyzetekben is találj meg, emlékeztess magad a két identitásra –Istenről, magadról – és e kettő metszéspontja lesz a békesség pontja, és onnan hirdesd ki és parancsolj az adott helyzetben.

Zárásképpen: Ki vagy Te? Az, aki egy feladatra el lettél hívva. Úgy érzed, h nem megy, úgy érzed, hogy elnyomnak, nem bírod sokáig, vihar van. Nos, mind viharos helyzetben, mind egy állandosult nyomásos életvitelben egy megoldás van:

Emlékezz meg h ,it mond az Úr, milyen parancsot adott. És kezd el. Az Úr VELED.

Bír 6:12 Ekkor megjelenék neki az Úrnak angyala, és monda neki: Az **Úr veled**, erős férfiú!

Bír 6:13 Gedeon pedig monda neki: Kérlek uram, **ha velünk van az Úr, miért ért bennünket mindez?** és **hol vannak minden ő csoda dolgai**, amelyekről beszéltek nekünk atyáink, mondván: Nem az Úr hozott-e fel minket Egyiptomból?! Most pedig elhagyott minket az Úr, és adott a midiániták kezébe.

Figyeld meg, Gedeon hibáját, ami a viharban hajózok hibája is. Az Úr azt mondta VELED vagyok, Ő meg általánosságra fordítja, igen, igen, persze, velünk az Úr. NEM.

Nagyon fontos: VELED van az Úr, ez az identitásod alapja. A hit hallásból származik, de a hallás az, hogy amit Isten mond, azt elhiszem, hogy **NEKEM** mondja.

2Móz 3:10 Most azért eredj, elküldelek téged a fáraóhoz és hozd ki az én népemet, az Izrael fiait Egyiptomból. **Móz 3:11** Mózes pedig monda az Istennek: **Kicsoda vagyok én, hogy elmenjek** a fáraóhoz és kihozzam az Izrael fiait Egyiptomból? **3:12** **És felele: Én veled leszek!** és ez **lesz a jele**, hogy én küldöttelek téged, hogy mikor kihozod a népet Egyiptomból, ezen a hegyen fogtok szolgálni az Istennek.

Józs 1:2 Mózes, az én szolgám meghalt; most azért **kelj fel, menj át ezen a Jordánon**, te és mind ez a nép arra a földre, amelyet én adok nekik, az Izrael fiainak. **1:3** Minden helyet, amelyet talpatok érint, nektek adtam, amiképpen szólottam Mózesnek. **1:4** A pusztától és a Libanontól fogva a nagy folyóvízig, az Eufrates folyóvízig, a khitteusoknak egész földje és a nagy tengerig napnyugat felé lesz a ti határotok. **1:5** Meg nem áll senki előtted életednek minden idejében; amiképpen Mózesrel vele voltam, **teveled is veled leszek; el nem hagylak téged, sem el nem maradok tőled.**

Bír 6:14 És az Úr hozzá fordula, és monda: Menj el ezzel a te erőddel, és megszabadítod Izraelt Midián kezéből. Nemde, én küldelek téged? **6:15** És monda neki: Kérlek uram, miképpen szabadítsam én meg Izraelt? Íme az én nemzetségem a legszegényebb Manassében, és én vagyok a legkisebb atyámnak házában. **6:16** És monda neki az **Úr: Én leszek veled**, és megvered Midiánt, mint egy embert.

Máté 28:18 És hozzájuk menvén Jézus, szóla nekik, mondván: Nekem adatott minden hatalom mennyen és földön. **28:19** **Elmenvén azért, tegyetek tanítványokká** minden népeket, megkeresztelvén őket az Atyának, a Fiúnak és a Szent Léleknek nevében, **28:20** Tanítván őket, hogy megtartsák mindazt, amit én parancsoltam nektek: és íme **én ti veletek vagyok minden napon a világ végezetéig.** Ámen!

És mi volt a gyümölcse, mikor elhitte valaki azt, hogy a feladatra, életre amit kapott VELE van az ÚR? Átkeltek a túloldalra és megszabadult a gadarai megszállott, kijött izrael, megverték a midjinaitálat, elfoglalták a területet és azóta is terjed a Királyság!

Amit szeretném, ha megjegyeznénk: a Te identitásod alapja nem a múlt és nem a múltbel cselekedeteid. A képességeidet, tehetségedet, irányultságodat kaptad- és lehet, eddig rosszra használtad. De azok a cselekedeteid voltak és nem TE. A te identitásod az, h veled van az Úr/Jézus/ Atya.